

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 64: Forslag til lov om begrænsning af skyldneres muligheder for at deltage i offentlige udbudsforretninger og om ændring af visse andre love. (Effektivisering af inddrivelsen af restancer til det offentlige).

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).

(Fremsat 23/11 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ole Stavad (S):

Jeg glæder mig over, at det forslag, som finansministeren her har fremsat, indgår i den samlede finanslovaftale. Jeg synes, det er både glædeligt og tilfredsstillende, at den enighed, der har været i Folketinget i en årrække om at sætte ind over for dem, der ikke betaler enhver sit til tiden, er opretholdt. Jeg tror, det er vigtige signaler til befolkningen og til virksomhederne, at et meget bredt flertal, ja, forhåbentlig et enigt Folketing, er parat til at varetage interesserne for dem, der betaler, når der skal betales.

Der er jo nogle, der lader fem og syv være lige og lader være med at betale det kontingent til vore fællesudgifter, som skal betales, hvis vi skal kunne opretholde og forny det velfærds-samfund, som et stort flertal står bag. Det kontingent skal betales efter nogle rimelige og retfærdige og ordentlige regler, og der er da heldigvis et bredt flertal, der er enige om, at de, der forsøger at smyge sig uden om, ikke skal få held med det.

De tre forslag, som er indeholdt i finansministerens lovforslag, er forslag, som i hvert fald for de tos vedkommende har været diskuteret i ganske lang tid.

Det, at vi nu får skabt det lovredskab, der skal til, for at man kan udelukke større skyldnere fra offentlige udbud, mener jeg er rigtigt. Det er også retfærdigt over for dem, der betaler, som de skal.

Det, at man nu også får mulighed for, at offentlig gæld kan indgå i skyldnerregistre, betyder, at der bliver lige konkurrencevilkår mellem offentlig gæld og privat gæld. Hidtil har det jo været sådan, at kun når det gjaldt privat gæld, kunne man blive registreret. Det havde den konsekvens, at man faktisk kunne få slettet sin virksomheds navn i et register ved at oparbejde

offentlig gæld for at betale den private gæld, og derfor har der været en konkurrenceforvridning til ugunst for den offentlige gæld. Det bør være lige så nødvendigt og lige så almindeligt, at man betaler sin offentlige gæld, som at man betaler sin private gæld. Derfor er Socialdemokratiet tilfreds med dette forslag.

Endelig så er der et forslag, der har været diskuteret under forskellige overskrifter – vi kan vel næsten sige, at den finanslovaftale, som vi indgik med den tidligere regering for 1993, indeholdt nogle hensigtserklæringer i forhold til det – forslaget om, at man skal kunne fradømme folk retten til at drive erhvervsvirksomhed ud fra en model, som svenskerne har benyttet, og som har vist sig ikke at være særlig hensigtsmæssig i praksis.

Det, man gør med det her forslag, er egentlig, at der for det første bliver mulighed for at stramme op over for dem, der opkræver penge for det offentlige i form af A-skat, i form af moms, i form af arbejdsmarkedsbidrag, penge, som de kun har til låns for at videregive dem på et senere tidspunkt. Det foreslås, at der kan laves forkortet kredittid, og at der kan stilles krav om sikkerhed, og hvis man ikke lever op til de krav, ja, så er den yderste konsekvens en konkursbegæring.

Hvis man derefter forsøger at lade sig registrere igen som person eller som virksomhed, ja, så kan myndighederne i de situationer nægte registrering; det vil sige, at der bliver en slags konkurskarantæne. Der bliver en mulighed for, at samfundet kan værgе sig imod dem, der forsøger systematisk at udnytte muligheden for de kreditter, der ligger i vore forskellige systemer, fra det offentlige, udnytte den også til en ublu og urimelig konkurrence i forhold til de virksomheder, som betaler enhver sit, som man bør og skal.

Derfor: alt i alt en stor tilfredshed fra Socialdemokratiets side med forslaget i den form, finansministeren har fremlagt det i, og en stor glæde over, at det tegner til, at vi stadig væk har den brede politiske enighed i forhold til de initiativer, der skal beskytte dem, der betaler, og foretage nødvendige skridt over for dem, der ikke betaler.

Peter Brixtofte (V):

Venstre kan tilslutte sig de principielle betragtninger, som Socialdemokratiets ordfører har fremført dels om det glædelige ved, at der er bred enighed om, at man skal gøre, hvad man